இப்போது *100, 200* என்ற அளவில் ஆட்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். என்னுடைய கைராசிதான் காரணம் என்று பெருமையாக மாதா மாதம் அவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் ஏன் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சொல்கிறேன் என்றால், இதுபோன்ற எந்த ஏமாற்றும்செயலும் இல்லாமல், உண்மையாக தொழில் நடத்துகின்றவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். நம்முடைய அதிகாரிகள் அதைப் போய் பார்த்து மிகுந்த உற்சாகத்தோடு இப்படிப்பட்ட நல்லவர்களை நாங்கள் ஊக்குவிக்கிறோம் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். முடிந்தால், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதை ஒரு முறை பார்வையிட்டு அவர்களுக்கு முறையாக தமிழ்நாடு அரசின் 'Licence'-ஐ வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் 'Diploma Course' போன்று அங்கே நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சிங்கப்பூரிலிருந்து பொறியாளர்களை வரவழைத்து முறைப்படி ஆட்களைத் தேர்வு செய்கிறார்கள். கேரளாவிலிருந்து செங்கற்கள் வருகின்றன. நம்முடைய செங்கற்கள் அதற்குப் பயன்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல கம்பி கட்டுவதற்கு முறையான பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு மாதங்கள் முறையான பயிற்சி கொடுத்து, நல்லமுறையில் மாதந்தோறும் ஆட்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு மாதம் *20,000* ரூபாய் சம்பளம். ஆண்டுதோறும் *20* சதவிகிதம் சம்பள உயர்வு. பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு நிரந்தரமாக வேலை செய்வதற்கு உத்தரவாதம் என்றெல்லாம் உறுதி செய்யப்பட்டு, நல்லமுறையில் நடக்கின்ற அந்தத் தொழிற்கூடத்தை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிடுவதோடு, அதையும் அங்கீகாரம் செய்து, அதுபோன்ற ஒரு நல்ல சூழ்நிலையைத் தமிழகத்தில் உருவாக்கி, நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலைவாய்ப்பை வெளிநாடுகளில் உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முற்பகல் *10-45*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு **கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வெளிநாடுகளில் குறிப்பாக, மலேசியாவில் ஏமாற்றுகின்றவர்களால் ஏமாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு, இன்று ஏங்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிற தமிழ் மக்களைப் பாதுகாத்து மீட்டுக்கொண்டு வரவேண்டும் என்கின்ற உள்ள உணர்வின் அடிப்படையில், மாண்புமிகு

உறுப்பினர்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பெரியசாமி அவர்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பில் கணேசன் அவர்களும், பாரதிய ஜனதா கட்சியின் சார்பில் வேலாயுதன் அவர்களும் மற்றும் விசேஷ அனுமதி பெற்று நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், அ.தி.மு.க. சார்பில் தாமரைக்கனி அவர்களும், இந்திய தேசிய லீக் சார்பில் லத்தீப் அவர்களும், தமிழ் மாநில காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஞானசேகரன் அவர்களும் பல நல்ல கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக்கூறி, வெளிநாட்டில் அவதிப்படுகின்ற தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கின்ற உணர்வை வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் மாத்திரம் அல்லாமல், வெளி மாநிலங்களில், வேறு பல நாடுகளில் இத்தகைய அல்லல் நம்முடைய தமிழ் மக்களுக்குத் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. குறிப்பாக, நான் அண்மையில் சிங்கப்பூர் சென்றிருந்தபோது, இப்படி இடைத்தரகர்களால் மோசடிக்கு ஆளாக்கப்பட்டு, வேலை தருவதாக அவர்கள் கூறியதை நம்பி, தங்களுடைய வீடுகளை, வீட்டிலேயிருந்த நகைநட்டுக்களையெல்லாம்கூட விற்று, அந்த இடைத்தரகர்களிடத்திலே பணத்தைக் கொடுத்து, அவர்களும் மற்றப்படி இங்கிருந்து சிங்கப்பூருக்கு அவர்களை அழைத்துச் சென்று, அங்கே சென்றதும் அவர்களை நடுவீதியிலே விட்டுவிட்டு வந்து விட்டார்கள் என்றும், அப்படி நடுத்தெருவிலே இருக்கின்ற தமிழர்களைக் காணுங்கள் என்று என்னிடத்திலே அங்குள்ள தமிழர்கள் சொன்னார்கள். அதையொட்டி அங்கே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியிலேகூட நான் குறிப்பிட்டேன்; இதுகுறித்து சிங்கப்பூர் அரசிடம் நான் எடுத்துச் சொல்வேன் என்று குறிப்பிட்டேன். அவ்வண்ணம், *5-1-1999* அன்று சிங்கப்பூர் பிரதமர் கோ சோக் தாங் அவர்களை, அவர்களுடைய இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடியபோது, இந்த வேதனையான நிலையை அவரிடத்திலே எடுத்துரைத்தேன். அவரும் அதை மிகுந்த உருக்கத்தோடு கேட்டு, அதற்கான சட்டங்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நான் சொன்னதையும் ஏற்று, மத்திய அரசோடு கலந்து, நம்முடைய மாநில அரசும் இதைத் தடுப்பதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவர முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் அவரிடத்திலே எடுத்துக் காட்டியதையும் அவர்களும் வரவேற்று ஆவன செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அதன் பிறகு, *14-1-1999* அன்று நான் தமிழகம் திரும்பிய பிறகு, சிங்கப்பூர் பிரதமர் அவர்களுக்கு அதுகுறித்து கடிதம் எழுதினேன்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [1999 பிப்ரவரி 24

அதற்கு *28-1-1999* அன்று சிங்கப்பூர் பிரதமர் எனக்கு எழுதிய பதில் கடிதத்தில், "வேலை தருவதாக உறுதிகூறி, பிறகு அவர்களைக் கைவிட்டுவிடும் மனசாட்சியற்ற Agent-களினால் உருவாக்கப்படும் பிரச்சினை பற்றி இங்குள்ள மனிதவள அமைச்சகத்தோடு நான் கலந்து பேசினேன். தமிழ்நாட்டில் வேலை தேடுவோரிடையே அவர்கள் எப்படித் தவறான வழிகளில் இட்டுச் செல்லப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது முக்கியமானதாகும்." தமிழ்நாட்டிலே அந்த விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவர் குறிப்பிடுகிறார். தனது பங்கிற்கு சிங்கப்பூர் அரசு பொறுப்பில்லாத இதுபோன்ற செயல்களைத் தடுத்து நிறுத்த பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளது என்றும், மேலும் அந்நடவடிக்கைகள் தொடரும் என்றும் அந்தக் கடிதத்திலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 10-50

உதாரணமாக, வேலை தேடித்தரும் எல்லா நிறுவனங்களும் உரிமம் பெற்றாக வேண்டும். தவறான வழியிலே செல்லும் நிறுவனங்களுடைய உரிமங்கள் இரத்து செய்யப்படும். வெளிநாட்டிலேயிருந்து வேலை தேடி வருபவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு பற்றிய தகவல், வேலை பெறுவதற்கு அவர்கள் யாரோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும், யாருடைய உதவியை நாட வேண்டும், போன்றவற்றைப் பற்றி அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன, அதுவும் தொடரும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதற்குப் பின்னர் வேலை தேடி வருவோர் கைவிடப்படுவது குறைந்து இருக்கிறது எங்கள் நாட்டில் என்றும் அவர் எனக்கு எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் மலேசியா நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பே மலேசியா நாடு ஒரு சட்டத்தை இயற்றி இப்படி Visa போன்ற உரிய அனுமதிகள் பெறாமல் அங்கே வந்து உலவிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவித்த பிறகும்கூட இடைத்தரகர்களுடைய ஏமாற்று மொழிகளிலே மயங்கி வேலையில்லாத வேதனையிலே வாடிக் கொண்டிருக்கிற இங்குள்ள தமிழ் இளைஞர்கள், தமிழ் மக்கள் அவர்களை நம்பிச் சென்று இன்னமும் துயரத்திற்கு ஆளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மலேசிய நாட்டிலே இப்படி அங்கேயுள்ள அகதி முகாம்களில் சிறைப்பட்டவர்களைப் போல தமிழக மக்கள் வாடிக் கொண்டிருக்கிற

செய்தி பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தது. குறிப்பாக, நம்முடைய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிப் பத்திரிகையான 'தீக்கதிர்' பத்திரிகையிலே இந்தச் செய்தி வந்தது. நான் பத்திரிகைகள் அனைத்தையும் தவறாமல் படிக்கின்ற காரணத்தால் உடனடியாக இதுகுறித்து நம்முடைய மத்திய அரசினுடைய வெளியுறவுத் துறை அமைச்சர் திரு. ஜஸ்வந்த்சிங் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். அந்தக் கடிதத்தில் 'மலேசியாவிலுள்ள தமிழர்களைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மலேசியாவிலே அகதிகள் முகாமில் தமிழர்கள் துன்புறுவதாகச் செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. நிறைய பணத்தை வசூல் செய்து கொண்டு வேலை வாங்கித் தருவதாக உண்மைக்கு மாறான நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தி இந்தியர்கள், அதிலும் குறிப்பாக தமிழர்கள் பலர் Agent-களால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். மலேசியாவிற்குச் சென்றதும் அந்த அப்பாவித் தமிழர்கள் அவர்கள் கையிலே பணி அனுமதிச் சீட்டு Work permit எதுவும் இல்லாததால் வேலை எதையும் பெறமுடியாமல் அவதிக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். இந்தத் தமிழர்கள் அகதிகள் முகாம்களில் மாதக்கணக்கில் அவர்களிடம் செல்லுபடியாகும் ஆவணங்கள் எதுவும் இல்லாத காரணத்தால் துன்புறுகின்றார்கள். மலேசியாவிலே உள்ள அகதிகள் முகாம்களில் ஏராளமான இந்தியர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் இதுபோல வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாக மலேசிய அரசின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சென்று தமிழர்களை விடுவித்து விரைவில் அவர்கள் தாயகம் திரும்புவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வீர்களானால் நான் மிகுந்த நன்றி செலுத்துவேன், என்று வெளியுறவு அமைச்சருக்கு நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அதற்கு உரிய பதில் இன்னும் எதுவும் வரவில்லை.

அதைப்போலவே, இதேபோன்ற ஒரு கடிதம் இந்திய அரசின் வெளியுறவுத் துறைச் செயலாளருக்கும் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. வெளிநாட்டிலே துன்பத்திற்கு இவர்களை எல்லாம் உள்ளாக்குகிற இடைத்தரகர்கள் மீது கடுமையான குற்றவியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுமாறு தமிழ்நாடு காவல் துறை இயக்குநருக்கும் D.G.P.-க்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கப்பூர், மலேசியாவிற்கு வேலை தேடிச் செல்வதைப்போலவே, துபாய் போன்ற அரபு நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்ற தமிழர்கள் பலரும் அவதிக்கு ஆளாகிறார்கள். நம்முடைய அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே எடுத்துக்காட்டியதைப்போல அவர்களுக்கு எல்லாம் Visa வாங்கித் தருவதாகவும், அல்லது இருப்பதாகவும் அல்லது அங்கே

வேலை கிடைக்கும், அங்கே சென்றால் குபேரர்களாகிவிடலாம் என்றெல்லாம் ஏமாற்று மொழிகளைச் சொல்லி அவர்களையும் அங்கே கொண்டுபோய் துபாயிலும் தமிழர்கள் பலர் இப்போது அவதிக்குள்ளாகியிருக்கின்றார்கள் என்ற செய்திகளும் அடிக்கடி வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏதோ Collector வேலைக்குப் போவதைப்போல போய் அங்கே Bus Conductor வேலைகூட கிடைக்காத சூழ்நிலையிலே அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தமிழர்களைப் பற்றி ஏராளமான செய்திகள் உண்டு.

அதைப்போல, வெளிநாடுகளில் மாத்திரமல்ல, நம்முடைய இந்தியாவிலே வெளி மாநிலத்திலே கர்நாடகத்திலே 19 தமிழர்களுடைய கதி என்ன ஆயிற்று என்பது உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். தமிழன் வெளி மாநிலத்திலும் கஷ்டப்படுகிறான்; வெளிநாட்டிலும் இன்றைக்குக் கஷ்டப்படுகிறான். அன்றைக்குக்கூட அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கிடைத்துவிட்டது என்று நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமரைக்கனி சொன்னார். இன்று காலையிலே நான் அது பற்றி தொலைபேசி வாயிலாக விசாரித்தேன். இதுவரையிலே யாருக்கும் அங்கே எந்த மாற்று வேலையும் தரப்படவில்லை, அந்த அலுவலகத்திலேகூட இந்த 19 பேருக்கும் வேலை தரப்படவில்லை. நம்முடைய அ.தி.மு.க. அமைச்சர் இருக்கின்ற அந்த இலாக்காவின் மூலமாக இடப்பட்டிருந்த அந்தக் கட்டளை திரும்பப் பெறப்படவில்லை. அந்த 19 பேரும் வேலையில்லாமல்தான் கர்நாடக மாநிலத்திலே இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள்.

முற்பகல் 10-55

அதுபோலவே இன்னொரு பிரச்சினை. அடிக்கடி நம்முடைய பாட்டாளி மக்கள் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் இராமதாஸ் அவர்கள்கூட அறிக்கைகள் மூலமாக, அந்த வேதனையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். நானும் பலமுறை கர்நாடக அரசுக்கு அதைப் பற்றி எழுதியிருக்கின்றேன். உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். 19-8-1997 அன்று கர்நாடக முதலமைச்சர் அவர்கள் வீரப்பனைத் தேடிப்பிடிக்கின்ற விஷயமாக இங்கே வந்து என்னிடத்திலே விவாதித்தபோதுகூட கர்நாடக சிறையிலே அடைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 12 பெண்கள் உட்பட 48 தமிழர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று நான் நேரிடையாகவே கேட்டுக்கொண்டேன். உடனடியாக ஆவன செய்வதாக அவரும் சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். அவர்களை தடா கைதிகளாக

தேவையில்லாமல் அங்கே அடைத்து வைத்து வேதனைப் படுத்துகின்றார்கள், அவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென்று கர்நாடக முதலமைச்சருக்கு 9-10-1997-ல் ஒரு கடிதம், 21-11-1998-ல் ஒரு கடிதம், 11-1-1999-ல் ஒரு கடிதம், இறுதியாக நேற்றையதினம் 23-2-1999-ல் ஒரு கடிதம்; இத்தனை நேர்முகக் கடிதங்களை எழுதியிருக்கின்றேன். இதுவரையில் அவர்கள் அங்கேயிருந்து விடுதலை செய்யப்படவில்லை. எந்தக் குற்றமும் இல்லாமல், அந்தக் காட்டுப் பகுதியிலே அவர்கள் கிடைத்தார்கள், கர்நாடகப் போலீசார் அவர்களைக் கைது செய்தார்கள் என்ற ஒன்றைத் தவிர, பல ஆண்டுகளாக, அவர்கள் அங்கே சிறையிலே வாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுவிக்கின்ற வழி தெரியவில்லை.

அதைப்போலவே தமிழ்நாட்டிலே மீன் பிடிக்கின்ற தமிழர்கள் இருக்கின்றார்களே அவர்களும் பக்கத்திலே இருக்கின்ற இலங்கை அரசால், இலங்கை இராணுவத்தால் எந்த அளவிற்கு அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவே நம்மால் முடியவில்லை. அவர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள், கொல்லப்படுகிறார்கள், அவர்களது படகுகள் உடைக்கப்படுகின்றன. எனவே, தமிழன் எந்தத் திசைக்குச் சென்றாலும், அவன் சிங்கப்பூருக்குச் சென்றாலும், மலேசியாவுக்குச் சென்றாலும், துபாய்க்குச் சென்றாலும், கர்நாடகத்திலே சிக்கிக் கொண்டாலும், கடலிலே மீன் பிடிக்கச் சென்றாலும், இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் துபாய் இங்கேயெல்லாம் தமிழன் வேதனைப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. அதற்காக இந்த அரசு எவ்வளவோ முயற்சி எடுத்தும்கூட அந்த முயற்சிகள் மதிப்பற்று போகின்றனவா அல்லது பாரதி பாடியதைப் போல, "விதியே என் தமிழ் ஜாதியை என்ன செய்ய நினைத்தாய்" என்று பாரதி பாடினானே அதைப்போல நாமும் பாடிக்கொண்டே நம்முடைய காலத்தை முடித்துவிடுவதா என்கின்ற வேதனையான வினா, நெஞ்சை அழுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, மலேசியா அரசும், சிங்கப்பூர் அரசும் தமிழக சட்டமன்றத்திலே இங்கே, எழுப்பிய இந்தக் குரலை மதிக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன். அவர்கள்மீது நாம் குற்றம் சொல்வதற்கும் எதுவுமில்லை. இங்கே இருக்கின்ற தமிழன், தமிழனை ஏமாற்றி அழைத்துச் செல்லுகின்றான். ஏமாளிகள் ஏமாற்றுக்காரர்களிடத்திலே ஏமாறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். தமிழகத்திலேயே சாமியார்களிடத்திலே ஏமாறுகின்ற தமிழர்கள் அவர்களுடைய விபூதி, குங்குமம் இவற்றைப் பார்த்து ஏமாறுகின்ற தமிழர்கள், அவர்களுடைய வாக்குகளைக் கேட்டு ஏமாறுகின்ற

தமிழர்கள், ஒரு சாமியார் பிடிப்பட்டால் அதைப் பார்த்துக்கூட அடுத்த சாமியாரிடம் எச்சரிக்கையாக இல்லாத தமிழர்கள் இங்கே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் வருகின்றது. பொருள் கிடைக்கிறது, வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கிறது. வாழ்க்கையில் நிம்மதி ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையூட்டப்படும்போது ஏமாறுவது இயல்புதான். அவர்கள் ஏமாந்தார்கள் என்பதற்காக அவர்களை நாம் தண்டிக்க முடியாது. அவர்களை நாம் விடுவித்தாக வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாக வேண்டும். எனவே இங்கே, இந்தச் சட்டமன்றத்திலே எழுப்பியுள்ள இந்தக் குரலோடு என்னுடைய குரலையும் இணைத்து இருக்கின்றேன். கர்நாடகத்திலே தடா கைதிகளாக சிக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழர்களை விடுவியுங்கள் என்று நான் கர்நாடக முதலமைச்சரை மீண்டும் இந்த அவையின் மூலமாக கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதைப்போலவே இலங்கையிலே இருக்கின்ற இராணுவத்தினர், தமிழக மீனவர்களை அடிக்கடி சுட்டுக் கொல்வதை, படகுகளைக் கைப்பற்றுவதை, உடைத்தெறிவதை விட்டொழியுங்கள் என்று இலங்கை அரசை நான் இந்த அவையிலேயிருந்து மத்திய அரசின் வாயிலாக கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அதைப்போலவே, மலேசியா, சிங்கப்பூர், துபாய் போன்ற இடங்களுக்கு ஏமாற்றப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்ற தமிழர்களை, அந்த ஏமாற்றத்திலிருந்து மீட்பதற்காக தமிழக அரசினுடைய காவல் துறை கடுமையாக தன்னுடைய பணியை முடுக்கிவிட்டாலும்கூட, அதற்கு ஆதரவாக சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு, ஏனென்றால் வெளிநாட்டு தொடர்புடைய சட்டங்கள் என்ற காரணத்தினால் மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு தேவை என்பதை நான் உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு டெல்லி செல்லும்போது அங்கே இருக்கின்ற வெளி விவகாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று நம்முடைய பெரியசாமியும் சொன்னார், தாமரைக்கனியும் சொன்னார். நான் இப்பொழுது எப்படி வெளி விவகாரத் துறையைப் பார்க்க முடியும்? அங்கு எத்தனையோ விவகாரங்கள் இப்போது? (சிரிப்பு) இந்த விவகாரத்திலே, நான் இந்த விவகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு போனால் அது எடுபடுமா, இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும்கூட முடிந்த வரையிலே முயற்சிப்பேன். இந்த அவையிலே இன்றைக்கு எழுப்பியுள்ள இந்தக் குரலேகூட அவர்களுடைய காதுகளிலே விழும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகின்றேன்.

இல்லாவிட்டால், எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒருநாள் வெளி மாநிலங்களிலும், வெளி நாடுகளிலும் வேதனைப்படுகின்ற தமிழர்களை விடுவிக்கின்ற நாள் என்று ஒரு நாளை நாம் எல்லாம்கூட கொண்டாடலாமா என்றுகூட யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை அனைத்துக் கட்சிகளையும் கலந்து அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டையும் அரசின் சார்பாகச் செய்யலாம் என்று நான் கருதிக் கொண்டிருக்கின்றேன் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி). நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படுகின்ற ஒரு நிறுவனத்தைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதைப்பற்றியும் கவனித்து, அதைப் பின்பற்றி மற்ற நிறுவனங்கள் செயல்படுவதற்கான ஆக்கபூர்வமான பணிகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும் என்ற உறுதியையும் தெரிவித்து அமைகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

முற்பகல் 11-00

திரு. இரா. தாமரைக்கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் சொல்லும்போது, சாமியார் விபூதி என்று சொன்னார்கள். அது இந்துக்கள் மனதைப் புண்படுத்துகிற அளவில் இருக்கும். அதை நீக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நான் ஓர் இந்து. என்னுடைய மனது புண்படவில்லை. நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. சி. வேலாயுதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு Point. அதிலே ஏமாற்றக்கூடிய சாமியார்கள் என்று சேர்த்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்துக்களைப் பண்படுத்த முயலுகிற ஒவ்வொரு முயற்சியும் இந்த மாதிரித்தான் புண்படுத்தப்பட்டுகொண்டே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) சேலம், நாமக்கல் மாவட்டங்களில் ஜவ்வரிசி மற்றும் சாயத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளது

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்த சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பு. சேலம், நாமக்கல் மாவட்டங்களில் உள்ள ஜவ்வரிசி மற்றும் சாயத் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுள்ளது குறித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பி.ஆர். சுந்தரம், திரு. கே. சுப்பராயன், திரு. சி. ஞானசேகரன், திரு. ஐ. கணேசன், திரு. ஆர்.ஆர். சேகரன், திரு. பி. வெங்கடசாமி, திரு. இரா. தாமரைக்கனி, டாக்டர் இ.எஸ்.எஸ். இராமன் ஆகியோர்